

ข้อสัจย์ที่ปล้นแปร

>>> ให้อ่อนนุ่มต่อคนอื่น แต่อย่ายอมจนเกินไป เพราะมันจะทำให้เราถูกเอาเปรียบ <<<

สถานการณ์โลกสัปดาห์ที่ผ่านมาต่างลุ้นระทึก ถึงความรุนแรงที่จะเกิดขึ้นของประเทศใหญ่ ๆ โลกนี้ช่างเต็มไปด้วยความแปรปรวน ไม่เว้นแม้กระทั่งจิตใจของเรา บางครั้งบางวันเราก็นั่งอดทนต่อเรื่องราวที่เข้ามาได้ตลอด บางวันกลับพลุ่งพล่าน พร้อมบวกรวมชนคนที่พูดไม่เข้าหู บางคนแสนดี ไม่ก็ปีแปรเปลี่ยนเป็นแสนร้าย ใครเล่าจะยึดมั่นในความดีงามได้ตลอด เราจึงจำเป็นต้องพากเพียรฝึกฝนตนอยู่ตลอดเวลา เพราะบางเวลา บางคน ที่ผ่านพบอาจจะไม่เป็นอย่างที่เคย ๆ เป็นมา

ชายยากจนคนหนึ่ง เขาเดินทางไปสอบจอหงวนที่เมืองหลวง ขณะเดินทางเขาเหนื่อยและหิวมาก จึงเข้าไปในโรงเตี๊ยมและสั่งไข่ต้มสิบฟอง เจ้าของร้านต้มไข่มาให้ เขาเข้าไปและบอกเจ้าของร้านว่าเขาไม่มีเงินเลย และเขาจะกลับมาชดใช้ให้ทีหลังเมื่อเขาสอบได้ เจ้าของร้านไม่ได้ว่าอะไร เขากลับมาขอบคุณและจากไป เวลาผ่านไปสิบปีเมื่อชายหนุ่มยากจนคนนี้ได้เป็นขุนนางและร่ำรวยขึ้น เขากลับมาที่ร้านด้วยการแต่งกายที่ภูมิฐานเขาสั่งไข่ต้มสิบฟอง หลังจากกินไปสองฟองเขาก็จ่ายเงินเป็นสองเท่าของไข่ไก่ต้ม เจ้าของร้านจึงถามว่า “ท่านเศรษฐีไหนท่านจึงจ่ายมากกว่าที่ท่านสั่งเป็นสองเท่าเล่า” ชายคนนั้นก็ตอบว่า “ท่านคงจำข้าไม่ได้ เมื่อสิบปีก่อนข้าสั่งไข่ไก่สิบฟองและยังคิดค้างท่านอยู่” เรื่องราวนี้จะจบแบบดีงามตามท้องเรื่องทั่วไป

แต่ทว่า... เจ้าของร้านเห็นเขาแต่งตัวดีเกิดความโลภก็บอกว่า “ข้าจำท่านได้สิ เวลาที่ผ่านมาตั้งหลายปีท่านจะจ่ายเท่าเดิมมิได้ดอก ต้องเพิ่มดอกเบ็ญด้วย” ชายหนุ่มคนนั้นก็หยิบเงินมาหนึ่งตำลึงทองวางลงบนโต๊ะ เจ้าของร้านเห็นลู่ออกได้เงินเพิ่มก็พูดออกมาว่า “มิพอดอกท่าน ท่านลองคิดดูไข่ไก่สิบฟองถ้าเอาไปฟักจะเกิดลูกเกิดหลานมาเท่าไร ท่านให้ข้าแค่นี้มิพอรอก” ชายหนุ่มนั่งอยู่ครู่หนึ่งก็พูดว่า “ไข่ไก่ของท่านล้วนเป็นไข่ต้ม จะฟักตัวออกลูกออกหลานมาได้อย่างไร” ว่าแล้วเขาก็เก็บเหรียญทองคืนเข้ากระเป๋า จ่ายค่าไข่ไก่ต้มแก่สิบฟองและเดินออกจากร้านไปอย่างไม่ใยดี

ทำความดีแล้วต้องดีถึงที่สุด ข้อสัจย์แล้วต้องข้อสัจย์ตลอดไป การตอบแทนคนคือสิ่งที่จะต้องทำ แต่ถ้าต้องตอบแทนอยู่รำไปไม่รู้จัก ก็ควรจบเมื่อตอบแทนครบค่าหมดแล้ว ชีวิตนี้หากไม่มั่นคงก็จะแปรเปลี่ยนไปตามความโลภหลงในกระแสได้งายคายเช่นนี้แหละ....

คนข้างวัด